

Žalba koju je 30. studenoga 2022. podnijela Portugalska Republika protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 21. rujna 2022. u predmetu T-95/21, Portugal/Komisija

(Predmet C-736/22 P)

(2023/C 94/21)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Žalitelj: Portugalska Republika (zastupnici: P. Barros da Costa, L. Borrego i A. Soares de Freitas, agenti, uz asistenciju M. Gorrão-Henriquesa i A. Saavedre, odvjetnika)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi presudu Općeg suda od 21. rujna 2022., u predmetu T-95/21, Portugalska Republika/Europska komisija, EU: T:2022:567, kojom je odbijena tužba kojom je Portugalska Republika zahtijevala poništenja članaka 1. i 4. do 6. Odluke Europske komisije od 4. prosinca 2020. 2020 o programu potpore SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) koji je proveo Portugal u korist područja Zona Franca da Madeira (ZFM) – Režim III ⁽¹⁾;
- naloži Europskoj komisiji snošenje svih troškova postupka, uključujući troškove Portugalske Republike i troškove u vezi s postupkom privremene pravne zaštite (T-95/21 R).

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Pogreška koja se tiče prava u vezi s primjenom članka 108. UFEU-a stavka 1. Uredbe (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ [članak 1. točka (b) podtočka (ii) i članci 21. do 23.] s obzirom na to da su potpore postojeće, a ne nove

- Režim III ZFM-a jest sustav postojećih (a ne novih) potpora, koje je Komisija odobrila svojim odlukama od 2007. do 2013. Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava time što je oslobodio Komisiju obveze da Režim III ZFM-a podvrgne postupku ispitivanja postojećih potpora na koji se odnose članak 108. UFEU-a stavka 1. i članci 21. do 23. Uredbe (EU) 2015/1589.

2. Pogreška koja se tiče prava koja se sastoji od pogrešnog tumačenja zahtjeva koji se odnosi na podrijetlo dobiti na koju se primjenjuje smanjenje poreza na dobit pravnih osoba, s obzirom na to da je režim ZFM-a primijenjen u skladu s odlukama Komisije iz 2007. i 2013. te člancima 107. i 108. UFEU-a

- Zahtjev da se dobit ostvarena od djelatnosti koje se stvarno i materijalno obavljaju na Madeiri ne treba tumačiti u smislu da se u obzir trebaju uzeti samo dodatni troškovi poduzeća registriranih u ZFM-u koji su povezani s iznimnom udaljenošću, da se porezne olakšice mogu primijeniti samo na dobit proizašlu iz transakcija koje su izravno povezane s tim dodatnim troškovima i da su isključene djelatnosti koje izvan Madeire obavljaju poduzeća licencirana u ZFM-u koja se bave međunarodnom djelatnošću.

3. Pogreška koja se tiče prava koja se sastoji od nepostojećeg, nedovoljnog ili proturječnog obrazloženja — Nedostatak dosljednosti između međunarodnopravnih zahtjeva OECD-a u poreznim pitanjima i tumačenja pojma „djelatnosti koje se stvarno i materijalno [obavljaju] u regiji”

- Opći sud je počinio pogrešku time što nije pojasnio dosljednost između međunarodnopravnih zahtjeva OECD-a u poreznim pitanjima (i samog EU-a) i tumačenja pojma „djelatnosti koje se stvarno i materijalno [obavljaju] u regiji” u kontekstu programa državnih potpora.

4. Pogreška koja se tiče prava prilikom tumačenja zahtjeva „djelatnosti koje se stvarno i materijalno [obavljaju] u regiji” zbog neuzimanja u obzir sudske prakse Suda u vezi sa središtem glavnih interesa, učinkom prelijevanja (spillover effect) i temeljnim slobodama

— Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava zbog toga što nije uzeo u obzir sudsku praksu Suda u vezi sa „središtem glavnih interesa” poduzeća kako bi protumačio izraz „djelatnosti koje se stvarno i materijalno [obavljaju] u regiji”. Opći sud je pogrešno tumačio pravila Unije, u suprotnosti s temeljnim načelima prava Unije, osobito načelom slobode poslovnog nastana i slobodnog kretanja osoba, usluga, robe i kapitala u smislu članka 45. UFEU-a i sljedećih, te praksu Komisijinu donošenja odluka u vezi s državnim potporama najudaljenijim regijama.

5. Pogreške koje se tiču prava koje se sastoje od nepostojećeg ili nedovoljnog obrazloženja, iskrivljavanja dokaza i/ili zamjene obrazloženja odluke — Zahtjev u vezi s otvaranjem i održavanjem radnih mjesta

— Opći sud je pogrešno smatrao da Komisija nije nametnula portugalskim vlastima korištenje metoda „ekvivalenta punog radnog vremena” (EPRV) i „godišnjih jedinica rada” (GJR). Pobjana odluka i prethodna odluka o pokretanju postupka očito su u suprotnosti s tim tumačenjem.

6. Podredno, pogreška koja se tiče prava koja se sastoji od pogrešnog tumačenja zahtjeva u vezi s otvaranjem i održavanjem radnih mjesta i/ili nedovoljnog ili proturječnog obrazloženja

— U pobjanoj odluci je, pri izračunu zahtjeva iz Režima III. ZFM-a u vezi s otvaranjem i održavanjem radnih mjesta, počinjena pogreška koja se tiče prava prilikom primjene metodologije definiranja radnih mjesta putem „EPRV” i „GJR”, s obzirom na to da je pojam radnog mjesta koji se primjenjuje na Režim III ZFM-a onaj koji proizlazi iz nacionalnog radnog zakonodavstva.

7. Pogreška koja se tiče prava jer su nacionalna tijela Komisiji priopćila „metodu kojom se omogućuje provjera stvarnog postojanja i trajnosti radnih mjesta” za potrebe Režima III

— U pobjanoj presudi počinjena je pogreška koja se tiče prava jer se u njoj smatra da je Komisija samo navela da nacionalna tijela nisu primijenila metodu koja bi omogućila provjeru stvarnog postojanja i trajnosti radnih mjesta korisnika Režima III, s obzirom na to da je Komisija nekritičkom primjenom pojmova EPRV i GJR zaključila da zahtjev za stvaranjem i održavanjem radnih mjesta navodno nije ispunjen.

8. Pogreška koja se tiče prava zbog prebacivanja tereta dokazivanja

— Opći sud je prebacio teret dokazivanja jer je Komisija bila ta koja je morala dokazati da portugalska tijela nisu mogla provjeriti stvarno postojanje i trajnost registriranih radnih mjesta. Komisija je trebala identificirati poduzeća koja su licencirana u ZFM-u a koja su koristila potpore koje su navodno zlorabila.

9. Pobjanom presudom povređuje se pravo na obranu i opća načela prava Unije

— Pobjanom presudom povređuje se pravo na obranu Portugalske Republike i opća načela prava Unije – načela pravne sigurnosti, legitimnih očekivanja i dobre uprave.

(¹) Odluka Europske komisije od 4. prosinca 2020. o programu potpore SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) koji je proveo Portugal u korist područja Zona Franca da Madeira (ZFM) – Režim III

(²) Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.)

Žalba koju su 9. prosinca 2022. podnijele osobe OG, OH, OI i OJ protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 7. listopada 2022. u predmetu T-101/22, OG i dr./Komisija

(Predmet C-754/22 P)

(2023/C 94/22)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelji: OG, OH, OI i OJ (zastupnik: D. Gómez Fernández, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija